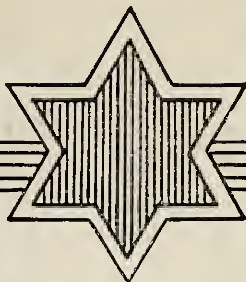
SKANDINAVIENS STJERNE

INDHOLD:

November 1945
94. Aargang
Nummer 11

Ægteskab og Skilsmisse

Af Præsident *David O. Mc. Kay.*

Tale holdt ved Generalkonferencen i Tabernaklet, Salt Lake City, den 8. April 1945.

„Og Farisæerne kom til ham og spurgte for at friste ham: Har en Mand Lov til at skille sig fra sin Hustru? Han svarede dem og sagde: Hvad har Moses foreskrevet eder? De sagde: Moses har givet Lov til at skrive Skilsmissebrev og skille sig fra hende. Men Jesus sagde til dem: For eders haarde Hjerters Skyld har han skrevet eder dette Bud. — Mark. 10: 2—5.

For nyligt hørte jeg Præsident Grant udtrykke sin alvorlige Bekymring over den tydelige Forøgelse af Ansøgninger om at blive løst fra Ægteskabets Baand. Hans Bekymring og Frygt for, at der er tiltagende Slaphed i de unges Sind med Hensyn til Ægteskabspagtens Vigtighed og Hellighed har givet mig Inspiration til Emnet: „Ægteskab og Skilsmisse," som jeg nu vil henlede eders Opmærksomhed paa.

Unge Mennesker, som maa lære at tilpasse sig efter hinanden paany, naar de unge Ægtemænd, der er i de væbnede Styrker, vender tilbage til Privatlivet, skaber en ny Situation. som er vel værd at overveje.

Med Hensyn til alle Problemer og Vanskeligheder i vort Liv her paa Jorden, er Jesus Kristus den eneste trygge Vejleder, som vi kan gaa til for at faa Hjælp og Trøst. Markus' Beretning om Jesu Svar til Farisæerne angaaende Skilsmisse viser Frelserens Stilling til dette vigtige Spørgsmaal.

Et nøjagtigt Studium af denne Tekst og andre Udtalelser af ham angaaende Ægteskabet og Skilsmisse fjerner Tvivlen om, at Jesus fremstillede Ægteskabet som værende af guddommelig Oprindelse og lærte, at Ægteskabspagten skulde holdes hellig.

Dette høje Ideal af Ægteskabet bliver bekræftet i ny Aabenbaring. I Pagtens Bog læser vi saaledes:

„Atter, siger jeg eder, at den, som byder ikke at gifte sig, er ikke beskikket af Gud, for Ægteskabet er beskikket Menneskene af Gud.

Derfor er det lovligt, at Manden har en Hustru, og de to skal være eet Kød, og alt dette, for at Jorden skal svare til sit Skabelses Maal og blive opfyldt med sit bestemte Antal Mennesker overensstemmende med deres Skabelse,.førend Verden var." — P. B. 49: 15—17.

Da Farisæerne, der søgte at retfærdiggøre Skilsmisse, citerede, at „Moses har givet Lov til at skrive et Skilsmissebrev og skille sig fra hende", svarede Jesus:

„. . . For eders haarde Hjerters Skyld har han skrevet eder dette Bud, men fra Skabelsens Begyndelse skabte Gud dem til Mand og Kvinde. Derfor skal Manden forlade sin Fader og Moder og holde sig til sin Hustru. Og de to skal være eet Kød. Saa er de ikke længere to, men eet Kød. Derfor, hvad Gud har sammenføjet, skal et Menneske ikke adskille." — Mark. 10: 5—9.

I Følge Skriften har vi Ret til at drage den Slutning, at Kristi Ideal med Ægteskabet er, at Hjemmets Baand ikke skal brydes, og at Tilstande, som foraarsager Skilsmisse er Brud paa hans guddommelige Lærdomme. Nogle af disse Ting er: Utroskab fra en eller begge Parters Side, vanemæssig Drukkenskab, fysiske Voldshandlinger, lange Fængselsophold. som bringer Skam over Hustru og Familie, en uskyldig Piges Forening med en lastefuld Person — i disse og maaske andre Tilfælde kan der være Omstændigheder, som gør Fortsættelsen af Ægteskabet til et større Onde end Skilsmisse. Men disse er de særligt vanskelige Tilfælde — de er Fejltagelser, Ulykkerne i Ægteskabets Rige.

Paa den anden Side er det at se paa Ægteskabet som en slet og ret Kontrakt, der kan indgaas for Fornøjelses Skyld som Følge af romantiske Indfald eller i egenkærlige Hensigter, og lade det opløses ved den første Vanskelighed eller Misforstaaelse, der indtræffer sig, et Onde, der fortjener at blive fordømt paa det strengeste, særligt i de Tilfælde, hvor Børn kommer til at lide som Følge af en saadan Adskillelse.

Ægteskabet er en hellig Forbindelse, der indgaas af anerkendte Grunde — særlig for at stifte en Familie. Det paastaas af nogle skarpe Iagttagere, at vort nuværende moderne Liv har Tendens til at hindre disse Hensigter. Der skrives saaledes:

Moderne Livsvilkaar bidrager til disse Hindringer. Før havde en gift Kvinde et Hjem at tage Vare paa og ofte flere Børn. I Dag er det saadan i mange Dele af vort Land, at en Kvinde enten fortsætter i sin

Stilling eller benytter hele sin Tid til at søge nye Adspredelser — ingen Maaltider at tilberede. I saadanne Tilfælde bliver hendes Fritidsbeskæftigelser hendes altopslugende Interesser — Interesser, som ofte leder hende bort fra sin Mand i Stedet for nærmere ham.

For fire og tyve Aar siden, da Dampskibet „Marama“ kastede Anker udenfor Koralrevet, som omgiver Rarotonga, spurgte en Passager, som ønskede at gaa i Land, Kaptajnen, hvorfor han ikke kastede Anker nærmere Broen. Som Svar nævnte den erfarne Sømand upaalideligt Farvand og pegede paa Maskinen af et Skib „Maita“ og paa Boven af et andet, som stadig stak op af Vandet, og som begge bar tavse Vidnesbyrd om Faren ved at ankre for nær Kysten af disse Koraløer. „Vi kaster Anker her,“ sagde Kaptajnen,“ fordi det er tryggere at undgaa at blive slaaet i Sykker saadan som de to Skibe paa de farlige Rev.

En ligegyldig Holdning overfor Ægteskabet, de ufornuftige Forslag om „Kammeratægteskab“, den daarlige, djævelske Teori om „fri Kønsforbindelse“, er farlige Rev, som mangt et Familieskab strander paa.

En stadig aftagende Fødselsprocent og en tiltagende Skilsmisseprocent er ildevarslende Tegn, som truer det amerikanske Hjems Stabilitet og Fortsættelsen af vor nuværende Regeringsform. En redaktionel Artikel i et Ugeblad, som udkommer i Nationens Hovedstad, siger:

Siden 1890 er Amerikas Forenede Staters Fødselsprocent faldet fra 32,9 til 17,4 pr. 1000 Indbyggere. I samme Tidsrum er Skilsmisseprocenten steget fra 5,7 til 19,3 pr. 100 Ægteskaber.

En aftagende Fødselsprocent sammen med en tiltagende Skilsmisseprocent er daarlige Tegn paa individuel Tro paa Fremtiden. Derfor varsler det daarligt for Nationens Fremtid. Hvad er i det lange Løb Hensigten med store, nye offentlige Programmer, hvis det enkelte Individ med stadig Angst for Fremtiden farer uroligt om fra Mage til Mage og systematisk berøver Nationen sine egne gode Egenskaber i næste Generation? En Nations Bestaaen er fuldstændig afhængig af dens Hjems Stabilitet, dens Indbyggeres Familiestolthed og disse Familiers Forplantning Generation efter Generation.

Ekspræsident Taft sagde ved en vis Anledning:

„Det er Hjemmene, som danner Grundvolden for vor Nation. Og hvis vi ikke kan forhindre Hjemmene i denne stadige demoraliserende Opløsning, saa er det bedre, at vi gik helt ud af Regeringen.“

I nogle af Staterne i Unionen er det næsten lige saa let at blive skilt, som det er at blive gift. Som et Resultat af denne Slaphed ender hvert femte Ægteskab enten med Skilsmisse, eller de bliver annuleret.

Skønt Statistikken viser, at der er en meget lavere Skilsmisseprocent i Kirken end i Nationen, saa er der alligevel Grund til Ængstelse over det Antal Ægteskaber, som aarligt annuleres ved Skilsmissedomstolene.

Den virkelige Kilde til vor Nations Sikkerhed findes i et velordnet Hjem. Et Barns Karakter dannes for en stor Del i Løbet af de første tolv Aar af dets Liv. Det er blevet regnet ud, at Barnet i dette Tidsrum tilbringer omtrent 3240 Timer i Skolen, 416 Timer i Søndagsskolen eller Kirken, men 52,560 Timer i Hjemmet foruden de tolv Timer, det sover i Døgnet. Med andre Ord tilbringer Barnet seksten Gange saa mange Timer i Hjemmet som i Kirken.

Der er tre fundamentale Ting, som hvert eneste Barn er berettiget til:

1. *Et respektabelt Navn.*
2. *En Følelse af Tryghed.*
3. *Anledninger til Udvikling.*

Familien giver Barnet Navn og Stilling i Samfundet. Et Barn ønsker, at dets Familie skal være lige saa god som Vennernes Familie. Det vil være i Stand til at pege med Stolthed paa dets Fader og til altid at føle sig tilskyndet til at gøre det, der er godt og rigtigt, naar det tænker paa dets Moder. Det er Moderens Pligt at leve saaledes, at hendes Barn vil forbinde alt, hvad der er smukt, kærligt og rent med hende. Og Faderen skulde leve saaledes, at Barnet ved at følge hans Eksempel vil blive en god Borger og en sand Sidste Dages Hellig.

Et Barn har Ret til at føle, at det har et Tilflugtssted i Hjemmet, at det der er beskyttet mod alle Farer og alt ondt, der findes i Verden udenfor. Harmoni i Hjemmet og Retsskaffenhed er nødvendige Betingelser for at opfylde disse Krav.

Barnet maa have Forældre, der er lykkelige sammen, som arbejder fortrøstningsfuldt mod Opfyldelsen af et Livsideal, som elsker deres

Børn med en oprigtig og uegennyttig Kærlighed, kort sagt, som er ligevægtige Individer, der er i Besiddelse af Indsigt, saa de er i Stand til at give Barnet en værdifuld Grundvold, som vil være af større Betydning for dets Udvikling end materielle Goder.

Skilsmisse berøver som Regel disse Fordele.

Hvordan Skilsmisser kan reduceres.

1. Erstat den nuværende Tendens til at betragte Ægteskabet som noget ubetydeligt ved at tillægge det den store Betydning, som Kristus tillægger det. Lad os se paa Ægteskabet som en hellig Forpligtelse og en Pagt, der er evig eller kan gøres evig.

2. Lær de unge af begge Køn om Ægteskabets Ansvar og Idealer, saa de kan forstaa, at Ægteskabet medfører Forpligtelse og ikke er et Arrangement, der kan opsiges, naar det behager en. Lær dem, at ren Kærlighed mellem Kønnene er noget af det ædleste paa Jorden, og at det er den største af Menneskenes Pligter at faa Børn og opdrage dem. Med Hensyn til dette er det Forældrenes Pligt at sætte et Eksempel i Hjemmet, saa Børnene kan se og tilegne sig saa at sige Familielivets Hellighed og de Ansvar, som er forbundet med det.

3. Antallet paa opløste Ægteskaber kan reduceres, hvis Parrene indser, endog førend de gaar til Alteret, at Ægteskabet kræver gensidig Støtte, at man maa give saa vel som modtage, og at man maa være villig til fuldstændigt at opofre sig. Harriet Beecher Stowe skriver, som ganske rigtigt er:

> „Ingen Mand eller Kvinde kan skabe et sandt Hjem, hvis de ikke er villige til fra Begyndelsen af at møde Livet med Mod, at møde Arbejde og Offer. Kun til saadanne kan denne største guddommelige Magt blive givet: at skabe paa Jorden det, der er den nærmeste Efterligning af Himmelen.

En anden Betingelse for, at Ægteskabspagten skal være varig, er, at Ordinancen biver udført i Tempet. Førend et saadant Ægteskab bliver bekræftet, er det nødvendigt for den unge Mand og den unge Kvinde at faa en Anbefaling af Biskoppen. De skulde gaa til ham personligt, og den Biskop, der gør sin Pligt, vil give Parret Raad og Vejledning med Hensyn til de Forpligtelsers Hellighed, som de unge Mennesker skal paatage sig, og vil fremsætte alle de Raad, der tidligere er nævnt

for at beskytte Ægteskabets Renhed. Her i Præstedømmets Nærværelse modtager det unge Par, førend det paatager sig Forpligtelserne, Vejledning om de Pligters Hellighed, der ligger foran dem. Og ligeledes bliver det fremdraget for dem, om de er beredt til i Hellighed og Renhed at gaa til Guds Alter og der besegle deres Løfter om Kærlighed.

5. Og til Slut er der et Princip, der for mig synes at være af den største Betydning, naar det gælder Lykke i Ægteskabet, og det er Princippet om Renhed og Kyskhed, saadan som det læres og praktiseres af De Sidste Dages Hellige. Det er almindeligt at høre ude i Verden, at det ikke er saa nøje med Mændene, men unge Piger maa beskyttes og passes paa. I Jesu Kristi Kirke er der kun een moralsk Standard. Ingen Mand har større Ret til at bryde Kyskhedens Lov end Kvinden. Hun har lært, at den eneste Synd, der er større end at miste sin Dyd, er at begaa Mord. Og det samme Ideal gælder Mændene. Det forventes af den unge Mand, der kommer til Biskoppen og beder om en Anbefaling for at føre en ren Pige til Alteret, at han kan give den samme Renhed, som han venter at modtage.

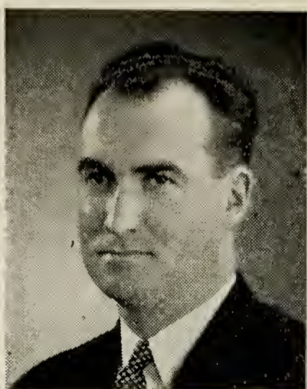
For at faa den rette Løsning paa dette store Problem kan vi trygt vende os til Jesus Kristus. Han lærte, at Ægteskabet er af guddommelig Oprindelse, at „det er indstiftet af Gud", at det kun skulde opløses under helt ekceptionelle Omstændigheder. I Følge Kristi Kirkes Lærdomme er Familien af største Vigtighed saavel for Individet som Samfundet. „Lykkelige, ja, mere end lykkelige, er de, der kan glæde sig over et uforstyrret Samliv, og hvis Kærlighed, upaavirket af Modgang, ikke skal opløses førend den yderste Dag".

Ægtepagten varer, naar den bliver beseglet med det hellige Præstedømmes Myndighed, ligesom Familieskabet, gennem Tid og al Evighed. — Det, som Gud har sammenføjet, skal intet Menneske adskille.

Gud velsigne disse unge Par, som maa tilpasse sig efter hinanden paany, nogle under prøvende Omstændigheder, naar Mændene vender tilbage fra Hæren, og maa Gud velsigne os alle til at se alvorligere og oprigtigere og ydmygere paa Ægteskabets Hellighed, er min Bøn i Jesu Kristi Navn, Amen.

(Fra „Improvement Era.")

Til de Hellige i Danmark.

Søster Garff og jeg og vore tre Børn — Mark R, Charlotte og Georgia — sender herigennem vore hjerteligste Hilsener til Kirkens Medlemmer og til alle vore Venner i Danmark. Vi sender ogsaa en Hilsen fra Missionærerne, der virkede i Danmark, og af hvilke de fleste nu er i De forenede Staters Hære. De har nu med Mod bekæmpet vore Fjender i den Hensigt, at alle Nationer kunde blive frie, og uden Tvivl har de hjemvendte danske Missionærers Tanker været opfyldt af Ønsket om Danmarks Befrielse. Vore Soldater var villige til at kæmpe og dø, for at alle Mennesker i Verden kunde blive frie.

Jeg mener, at de Missionærer, der har virket i Danmark, nu efter Krigens Afslutning bør betragtes som fuldtud at have betalt „deres Gæld“ for al den Venlighed og Gæstfrihed, der er blevet ydet dem af Kirkens Medlemmer og Venner i eders velsignede Land.

Saa vidt vi kan skønne af de offentlige Meddelelser, er ingen af Missionærerne, der har arbejdet i Danmark, blevet dræbt under Krigen, men flere er blevet saaret. Mange af dem var i Tyskland ved Krigens Afslutning. Nogle af Missionærerne deltog i de sidste to Aars Hovedslag.

Masser af amerikanske Soldater er blevet dræbt i Krigsaarene saavel i Europa som i Asien og paa Verdenshavene, og hele vor Nation sørger af den Grund. Danmark har jo ogsaa mistet mange danske Mænd, som elskede personlig Frihed og Selvbestemmelsesret og national Frihed mere end deres eget Liv. Imidlertid har Kirkens Medlemmer som et Hele ikke lidt saa meget under Krigen som de Mennesker, de lever iblandt.

Maaske nogle af eder har mistet en Søn eller en Datter paa Grund af Krigen. Jeg har faaet Meddelelse om, at Broder og Søster Emil Thomsen i Silkeborg har mistet en af deres Sønner,

og jeg ønsker at udtrykke min dybeste Medfølelse med dem samt sige, at deres Søn paa Dommens Dag vil staa som et Vidne imod dem, der dræbte ham, og mod dem, som staar til Ansvar for Udgydelsen af uskyldigt Blod.

Naar den endelige Domsdag kommer, vil rettænkende og retfærdige Mænd staa som Vidner mod onde Mænds ugudelige Handlinger og bringe en retfærdig Orden i alle Ting. Jeg kan tænke mig, at mange af Kirkens unge Mænd, der har mistet deres Liv i Krigen, vil staa for Guds Domstol som Vidner imod de Mænd, der har foraarsaget Krigen og dens Rædsler.

Vi beder, at vor himmelske Fader vil borttage de Menneskers Sorg, som har mistet nære og kære Slægtninge under Krigen og give dem Tro; thi alle, som har Tillid til Guds Hjælp, og som tjener ham, skal nyde evig Glæde.

Guds Hellige lever fremdeles i Danmark! „Sandheden har sejret“, og de, der har villet herske over det danske Folk, er blevet forjaget. Fjendens Magt er brudt; Friheden tilbagegivet, og Guds Riges Anliggender kan forhaabentlig uforstyrret blive forvaltet af hans Præstedømme i Overensstemmelse med Landets politiske Frihed. Vi er i Sandhed taknemlige for alle de Velsignelser, vi har modtaget. Herren har hørt vore Bønner for eder. Han hørte eders Bønner. Missionærerne, der nu er Soldater, har ogsaa bedt for eder.

Jeg haaber, at vi alle vil indvi os til fortsat Tjeneste for Evangeliets Sag og daglig vise vor Taknemlighed til vor himmelske Fader for de mange Velsignelser, vi modtager fra ham. Han har velsignet os alle, og lad os af vort ganske Hjerte bede og anraabe Gud om, at Freden nu maa herske i vor krigshærgede Verden, og at Straffedommene maa blive forkortet for de Helliges Skyld.

Gør alt, hvad I kan som Herrens Hellige for at forkynde Evangeliets Fredsprincipper, og fordøm alt det, der leder til Krig, og søg stedse at komme til Kundskab om Guds Vilje med Hensyn til eders Handlinger, saa at vi alle kan staa pletfri for Guds Aasyn paa Dommens Dag.

Vi vilde være lykkelige over at se eder alle igen; thi vore Erfaringer fra vor Missionsgerning i Danmark staar som noget af det lyseste og mest straalende i vort Liv.

Til Slut beder vi vor himmelske Fader, om han vil forbarme

sig over eder, der er svagelige og give eder Kræfter til at udføre eders daglige Gerning med Glæde. Vi beder Gud velsigne eder alle og delagtiggøre eder i Evangeliets herlige Gaver og styrke eder baade aandeligt og legemligt, saa I kan glædes og frydes i eders Hjem og vedvarende virke til Guds Velbehag.

Vi nedbeder Guds Fred over alle de Sidste Dages Hellige i Danmark, som saa nidkært har udført det Arbejde, der kræves af Kirkens Præstedømme og over alle Medlemmer af vor elskede Kirke.

Min Hustru ønsker sammen med mig at sende en kærlig Hilsen til eder alle i Haabet om, at I alle maa modtage Herrens rigeste Velsignelser. Modtag alle de hjerteligste Hilsener.

Eders hengivne Broder og Søster

Mark B. og Gertrude R. Garff.

Et Trøstens Ord.

Af Ældste *Einar A. Strand.* Oslo.

Mange Mennesker blev i Krigens Tid revet bort fra Hjem, Familie og kære ved Ulykker og Krigshandlinger. Stor Sorg ramte deres efterladte. Mange Mødre især mistede deres Sønner, brod sammen, og deres Tro paa en kærlig og vis Gud, som er alles Fader, blev rokket i dens Grundvold. Deres Livs Fundament opløstes, og de blev rodløse, vidste ikke ,hvor de skulde vende sig hen, eller hvem de skulde søge Trøst hos.

Hvem kan vel hjælpe disse ulykkelige Mennesker under disse Forhold? Kan Mennesker gøre det? Det kan for mange synes udfordrende og ogsaa blive helt misforstaaet, dersom en Mand, som har Inspiration og Autoritet, kommer med trøstende Ord, som om det var fra Gud selv.

Men ikke desto mindre har Gud i vor Tid sine Tjenere midt iblandt Menneskene her paa Jorden akkurat som før i Tiden, og disse Mænd har derfor Myndighed og Inspiration til at meddele Guds Trøst og Vejledning til alle, som lider.

Og som det vigtigste af alt: *Gud har kun een Kirke paa Jorden i Dag, som Tilfældet ogsaa var i tidligere Husholdninger.* Gennem denne Kirke har han aabenbaret Lyset og Sandheden om hele

Frelsensplanen, som er gældende for alle Mennesker i alle Tidsaldre, baade levende og døde. Guds Kirke ledes af ham selv ved Profeter og Apostle samt andre nødvendige Embedsmænd, som han har udvalgt blandt Mænd paa Jorden, fordi han ikke selv kan være baade i Himlen og paa Jorden samtidig. Saadan har det altid været, naar Guds Rige og Jesu Kristi Evangelium har været paa Jorden.

Denne Sandhed maa alle ulykkelige Mødre, Fædre og Mennesker i Almindelighed forstaa fuldt ud og være villige til at indrømme, førend de kan blive trøstet i deres Sorg og Vaande over Tabet af deres kære.

Maaske nogen af disse sørgende er gaaet til deres respektive Sjælesørgere i deres Kirker og Menigheder med det mest brændende af alle Spørgsmaal: „Hvor er vore kære, som er blevet revet bort fra os under Bombeangreb, Sabotagehandlinger og andre Krigsbegivenheder?"

Hvis der er et Liv herefter, hvordan har de det der, hvor de nu er? og lignende Spørgsmaal. „Ja," svarer deres kristne Sjælesørgere i visse Tilfælde, om ikke alle svarer saaledes, „dersom de var omvendt og troede paa Jesus, skal I ingen Bekymring nære for dem, da er de frelst og har det godt."

Maaske de fik tilstrækkelig Tid til, førend Døden kom, at raabe Jesu Navn eller faa opsendt en Bøn i den 11. Time, da kan I være trygge for dem, deres Frelse er dem vis, selv om de saa aldrig tidligere har henvendt sig til ham. Men skulde det nu være gaaet saa galt, at de ikke fik Tid til noget saadant og heller ikke før har tænkt paa deres Sjæls Frelse, med andre Ord beredt sig for Døden, ja, da er alt Haab forbi. Da er de fortabt for evigt i Følge den almindelige kristne Fortolkning af Guds Ord. Da er det meget omtalte brændende varme Sted deres Ende. En frygtelig Dom at høre for alle dem, som har mistet nogen af dem, som var deres et og alt i dette Liv.

Men her maa vi, som er kaldt dertil af Gud, vise rødt Lys, Stoppesignal. Og saa aabner vi for Lyset fra Himlen, saa det kan strømme frit og varme deres sørgende Hjerter, fylde dem med virkelig Trøst, som vil varme og velsigne dem med Sandheden om alle vore dødes Tilstand, saaledes som Gud har aabenbaret den til os Mennesker i disse de sidste Dage.

Vi taler og synger om Guds store Kærlighed, hans vidunderlige Planer med os, hans Børn, og hvori bestaar da den, dersom de kristne Læresætninger er sande?

Lad os erindre, hvad han selv siger i et af Budene fra gamle Dage:

„Jeg, Herren din Gud, er en nidkær Gud, som hjemsøger Fædrenes Misgerninger paa Børnene indtil 3. og 4. Led, men som øver Miskundhed indtil tusinde Led mod dem, som elsker mig og holder mine Bud."

Retfærdighed mod alt og alle og fuld Hensyntagen til alle skærpende og formildende Omstændigheder, som har været til Stede i vort Liv.

Og nu den fulde, glædelige Sandhed, den store Nyhed for alle dem, som ikke kender Jesu Kristi Evangelium:

Deres døde Sønner, Mænd og Børn lever i Aandernes Verden som lige saa gode Mennesker, som de var, da de havde dem her hos sig.

De har bibeholdt deres fulde Erindring om alt, hvad de har oplevet sammen med dem, ondt og godt, de har deres Længsler, deres varme Følelser, ja, al den Kærlighed, som Gud har givet dem i Eje. Og de er paa et Sted, hvor de har fuld Anledning til at forbedre sig, om de har noget at omvende sig fra, og det har jo alle. De har ogsaa faaet Anledning til at træffe deres Forfædre og Slægtninge, som var der, førende de selv kom der. Gud har ogsaa der sine bemyndigede Tjenere, som gaar omkring og prædiker Jesu Kristi frelsende Evangelium for alle Aanderne. Tvivler I paa dette, saa læs 1. Peters Brev, 3. Kap. 18-21 Vers og 4. Kap. 6. Vers, saa vil Tvivlen forsvinde, og De vil føle en ufattelig Glæde. Engang i Herrens bestemte Tid vil vi alle gaa over paa den anden Side og møde dem, som er gaaet forud for os, og det vi blive en virkelig Genforening og en Glæde, som intet Menneske fatter i Dag.

Lad os ogsaa forstaa, at der er en dybere Mening med alt; ingen dør, uden at der er en Mening med det. Om du og jeg ikke forstaar det, er dette intet Bevis for, at det ikke er saaledes. Nej, men vor almægtige, kærlige Fader i Himlen, han gør kun det, som er til Gavn for hans Børn; det er netop derfor, han er Gud og vil ordne alt til alles Fordel og Tilfredshed.

Jesus siger selv: „I min Faders Hus er der mange Boliger.

Jeg gaar bort for at berede eder et Sted, for at hvor jeg er, der kan I ogsaa være." Læs selv hele Fortællingen i Johs. 14. Kap. Ganske modsat den kristne og sekteriske Paastand vil Gud frelse alle Mennesker; de vil alle faa en Grad af Frelse i nøje Overensstemmelse med deres Liv og Gerninger her paa Jorden.

Paulus fortæller os i Brevet til Fill. 2. Kap. 9-11 Vers, at engang vil hvert Knæ bøje sig og hver Tunge bekende, at Jesus Kristus er Herre til Gud Faders Ære. Og i 1. Brev til Kor. 15. Kap. siger han:

„Har vi bare i dette Liv sat vort Haab til Kristus, da er vi de ynkværdigste af alle Mennesker."

Ja, lovet være Gud og Jesu Kristi Fader, at han paa saa vidunderlig en Maade har ordnet og tilrettelagt alt for os. Han har Omsorg for alle sine Børn, enten de saa er døde, eller de lever. Hans almægtige Arm er ogsaa udrakt som en frelsende Hjælp for vore kære døde, han forstøder ingen. Det er kun os kolde, ufølsomme og haarde Mennesker, som handler saadan mod hinanden, derfor er det, at Verden er fuld af ondt, og vi har mange Sorger og Bekymringer. Maa Gud hjælpe alle dem, som sørger; men søg Trøst hos ham og giv ham eders Tak, fordi han tager Vare paa eders kære og nærer Omsorg for dem, hvor de nu er, indtil I engang vil møde dem igen.

Landet rundt.

AALBORG: *Daab:* Mandag den 24. September 1945 blev *Ulla Romberdahl Larsen* indlemmet i Kirken ved Daab. Denne Handling udførtes af Ældste Valdemar Christensen; Haandspaalæggelse af Ældste Alvin Olsen.

Samme Dag døbtes *Christen Bredegaard Jensen* af Ældste Henry Løjborg; Haandspaalæggelse af Ældste Elmer Mørch.

AALBORG: *Dødsfald.* Onsdag den 12. September døde Søster *Anna Katrine Petersen,* 44 Aar gammel, og blev begravet Tirsdag den 18. September paa Nørresundby Kirkegaard. Søster Petersen havde været Medlem af Kirken siden 6. Juni 1923. Æret være hendes Minde!

AARHUS: Søndag den 29. Juli blev *Henning Petersen* døbt af Faderen, Ældste

hele Klassen eller af enkelte Repræsentanter, og det gjordes alt i alt udmærket. Særlig Glans kastedes der over Programmet ved en tilkaldt Koncertmester, som behandlede sin Violin med stor Dygtighed og med sit Spil skaffede de tilstedeværende en musikalsk Oplevelse.

Konferencens Gudstjeneste fandt Sted Søndag Aften Kl. 19 under stor Deltagelse. Foruden Talerne, Distriktspræsident Enok Andersen og Missionspræsident Orson B. West, havde Tilhørerne Glæden igen at høre en Broder fra Amerika tale, nemlig den kun 20-aarige Harman C. Steed. Den unge Mand, der som Soldat havde været med under hele Europa-Invasionen, bar et brændende Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed.

Musikalsk bød Aftenen ogsaa paa Oplevelser: Koret sang paa Opfordring nogle af sine „store" Numre som „Den hellige Stad", De, som saar med Taarer" og gentagende fra Koncerten „Mustalainen". Endvidere medvirkede Ellen Otto med en Solosang.

Alt i alt blev Konferencen en af de senere Aars mest vellykkede og hvad samlet Deltagerantal angaar den største i de Aar, vi har været uden amerikansk Ledelse. *JS.*

SØNDAGSSKOLEN

December 1945.

NADVERVERS

Hin Time i Getsemane,
jeg aldrig glemme kan.
Hvad du for mig, o Frelser, led,
ej fatter min Forstand.

KORLEKTIER

1. Søndag. *Børn under 10 Aar.*

„Omvender eder og tror Evangeliet." — Mark. 1:15.

2. Søndag. *Børn over 10 Aar.*

„Vi tror paa den samme Organisation, som fandtes i den oprindelige Kirke, nemlig Apostle, Profeter, Evangelister, Hyrder, Lærere osv."

3. Søndag. *Mellemklassen.*

„Og da Jesus var døbt, steg han straks op af Vandet, og se, Himlene aabnedes for ham, og han saa Guds Aand fare ned som en Due og komme over ham."

4. Søndag. *Seniorklassen.*

„Jesus sagde: Elsker hverandre og holder Fred."

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Pris: pr. Aargang (12 Numre) Kr. 4,00 — enkelte Numre 40 Øre.
Ansvarhavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.
Klostertrykkeriet, København.